

uden at høre til det egentlige Skibsmandskab. Disse Personer kunne have meget forskellige Funktioner og indtage meget forskellige Stillinger ombord; det gaar derfor ikke an, som t. Eks. i den tyfste Seemannsordning af 1872 § 3, uden videre at give den almindelige Bestemmelse for dem alle, at de have de samme Rettigheder og Forpligtelser som det egentlige Skibsmandskab. Det vil let ses, at ikke alle de for dette givne Regler passe med Hensyn til f. Eks. Læger, Restauratører, mandlige og kvindelige Opvartere, Proviantforvaltere osv. Forsaavidt de ere antagne af Skipperen eller Kiederiet maa det vistnok gælde som almindelig Regel, at de have samme Rettigheder som Mandstabet, saaledes navnlig i Henseende til Sikkerhed for de dem tilfagte Konninger, Forplejning, Hjemsendelse, Andel i Bjergeløn, forudsat at de medvirke ved Bergrningen, jfr. § 224, osv.; dog er Reglen ikke undtagelsesfri, navnlig bestemmes det, overensstemmende med Forholdenes Natur, i sidste Stykke af § 108, at de ikke komme i Betragtning ved Beregningen af det i § 87 omhandlede Flertal, der udkræves for at Skipperen skal være forpligtet til at lade optage Skøn over Stibets Eødhed, hvorom i alt Fald flere af dem, t. Eks. kvindelige Opvartere, næppe ville kunne have nogen begrundet Mening. Hvad derimod Forpligtelserne angaar tør man næppe gaa videre end at udtale, at de maa vise Lydighed mod Skipperens Befalinger med Hensyn til Skib og Orden ombord, og at de ere underfaste Bestemmelserne i §§ 81, 101 og 102. At de ikke uden Tilladelse maa medtage Varer og særlig ikke Ting, som kunne medføre Fare eller Risiko eller forvolde Noorden, er en Selvfølge; samme Bestemmelse gælder Passagerer, jfr. § 171. Men naturligt er det ogsaa, at de overhovedet skulle adlyde Skipperens Ordre og ere underfaste hans Disciplinærmyndighed. Vistnok kan det ikke siges, at de ere pligtige i Almindelighed at udføre Skibsarbejde, som Skipperen maatte falde paa at paalægge dem; paa den anden Side maa de ikke kunne vægre dem ved i Nødstilfælde at række en Haand med til at udføre et Arbejde, som Stibets Sikkerhed og Frelse gør nødvendigt. Dette siges derfor i § 108 1ste Stykke, hvis Udtryk i denne Henseende dog ville ses at være noget forskelligt fra de i § 34 brugte Ord, hvorefter der paalægges hjemsendte Søfolk en mere almindelig Pligt til efter Gvne at yde Bistand ved Skibsarbejdet. Skulde Skipperen misbruge sin Myndighed til at krave Arbejde af de heromhandlede Personer uden Nødvendighed eller paa utilbørlig Maade, maa det naturligvis staa dem aabent

bagefter at klage derover og paastaa Erstatning eller efter Omstændighederne Strafansvar for Skipperen.

Til 5te Kapitel.

Om Befragtning.

Efter nogle almindelige Regler om Befragtningkontraktens Indgaaelse og særligt Befragterens Ret efter den (§§ 109—113), fremstilles i dette Kapitel, væsentlig i kronologisk Orden, Bestemmelser om det befragtede Skibs Ankomst til det Sted, hvor Ladning skal indtages, og om selve Indladningen (§§ 114—117), om den Tid, som dertil maa anvendes (Viggedage; §§ 118—125), om Ophævelse eller Misligholdelse af Kontrakten fra Befragterens Side (§§ 126—130), om Arrest eller Udlæg i indladet Gods (§ 131), om Udstedelse af Konnossement og dets Indhold (§§ 132—134), om Losning, Losseplads og Lossetid (§§ 135—138), om til hvem og naar Ladningen maa udleveres (§§ 139—141), om Bortfragters og Skippers Ansvar for Godset og Erstatning for Mangler eller Bestadigelse (§§ 142—149), om Beregning af Fragten i Mangel af udtrykkelig Bestemmelse, dens Bortfalden i visse Tilfælde og Sikkerhed for dens Betaling m. v. (§§ 150—155), om Skipperens Forhold, naar Ladningen ikke modtages m. m. (§§ 156—158), om Fragtkontraktens Ophævelse eller Ophør paa Grund af tilfældige Begivenheder (§§ 159—164), og om Strid mellem flere Konnossementer, den saakaldte Stopningsret, Mortifikation m. v. (§§ 165—168). Hertil slutte sig endelig nogle Paragraffer (169—173) om Passagerbefragtning.

At de til det første Afsnit hørende §§ 109—113 udtaler § 109, at der ved Befragtning skal oprettes skriftlig Kontrakt, naar nogen af Parterne begærer det. At det af flere Hensyn kan være ønskeligt for Parterne at have et skriftligt Fundament at støtte sig til i Befragtningsforholdet, er klart nok; ifølge denne Betragtning at paalyde skriftlig Befragtningkontraktens Oprettelse som en nødvendig Form for Kontraktens Gyldighed, turde dog utvivlsomt være at gaa for vidt og hverken stemme med behørigt Hensyn til Parternes naturlige Raadighed over deres private Forhold eller almindelige Rettsregler. Uagtet D. L. s. 4—2—2 udtrykker sig derhen, at der skal oprettes skriftlig Kon-